

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Matris Teresæ, De Iesv Fvndatricis Monasteriorvm Monialivm & Fr. Carmelitarum discalciatorum ex prima regula

Ribera, Francisco de

Moguntiaë, 1603

Cap. XXVIII. In quo tractat[ur] quomodo prima vice illi Dominus apparuerit,
nec non refert gratias quas eidem concessit; declarat quæ sit visio
imaginatiua eiusque effectus & signa quæ remanent ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-43365

tio, & inter alia dixit quod tribus annis fuerit in quodam conuentu sui ordinis in quo neminem fratrem cognouit nisi ex auditu, quia nunquam oculos suos eleuabat; similiter quando ex quadam necessitate ad aliquē locum ibat, ignorabat quo iret, sed alios sequebatur. Multis añis nullam aspexit fœminam, diem mortis eius mihi prædixit, eundemque dum iam decrepitæ ætatis esset, cognoui, admodum affabilis erat, licet paucis & breuiter loqueretur. Plura de eodem S. Reuerentiæ scribere desidero, verum ne forsitan tædio afficiatur finem faciam, si tantummodo hoc dixerō qualiter incipiēdo psalmum, lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi in domum Domini ibimus, & ad finem perueniens genibus flexis, mortuus sit. Post mortem, eius animam sæpius in gloria vidi, atque mihi prima vice apparendo dixit: O felix pœnitentia qua tantum promerui p̄m̄ium, & antequam expiraret mihi apparuit dicendo se in refrigerium ire, & sic cum in Domino mortuus sit, viuere in æternum cœpit. Sit Dominus benedictus per infinita sæcula, Amen

CAP. XXVIII.

In quo tractat quomodo prima vice illi Dominus apparuerit, nec non refert gratias quas eidem concessit; declarat quæ sit visio imaginatiua eiusque effectus & signa quæ remanent quando est à Deo, & est præsens capitulum utile & notatu dignum.

AD NO-

AD nostrum propositum reuertendo dico, q̄ in ista visione per aliquot dies perman- serim, ex qua tantum concepi vtilitatem vt ora- tionem non intermiserim, & vltorius omnem adhibebam operam ne illum offenderem quem clare videram, licet quandoque timerem ex illis quæ mihi prius dicta fuerant: parum tamen du- rabat, quia Dominus me securam reddebat. Quodam die stando in oratione placuit Domi- no, vt eius mihi manus demonstraret, quæ tam erant pulchræ, vt exprimere eius pulcritudinem nullatenus possim. Verum post aliquod tēporis interuallum eius etiam vidi faciem diuinam, ex qua visione videbar planè absorpta. Percipere nō potui quare Dominus seipsum mihi ita pau- latim, & postea se omnimode videndum præ- buerit: sed percipi postea quod Dominus paula- tim secundum conformitatem & capacitatem debilitatis meæ suam gratiam mihi communi- cauerit. Sit benedictus in æternum, quia subie- ctum tam abiectum & defectibus plenum tantā non potuisset sustinere gloriam, nisi Dominus illud ex sua in me pietate & clementia paulatim disposuisset. Sua Reuerentia non multum indi- guit eiusmodi confortatione, vt eius manus & faciem pulcherrimam videret. Interim etiam verum est, beatorum corpora glorificata esse de facto ita pulchra, vt magnam deliquij dent oc- casionem, quando res ita supernaturalis vide- tur. Hinc factum est quod primo fuerim con- turbata, licet postea cōtenta & securam perman- serim,

serim, sentiendo magnos eius effectus, vt timor statim abcesserit. Quodam die sacro S. Paulo dum Missę sacrificio interessẽm, sese mihi Christi humanitas repræsentaui in ea forma prout depingit in sua gloriosa resurrectione, maxima cum pulchritudine & maiestate, sicuti alias tuæ Reuerentiæ scripsi, cum hoc mihi maxima cum instantia præciperet, licet contra meam voluntatem, posteaquam referri non possit, quin anima videatur languescere: & tunc de eo scripsi meliori quo poteram modo, vt hic necesse non sit eadem repetere. Sed hoc solum dico, quod si in cælo alio fruendum non esset, quàm corpora glorificata videre, summa esset gloria: maximè Domini nostri Saluatoris videndo humanitatẽ, licet solum demõstretur secundum miseriam nostræ conformitatem & nostram capacitatem. Quid igitur erit in cælo vbi tanto fruitur bono? Hęc visio licet sit imaginatiua, nūquam tamen illam vidi oculis corporeis, sed animæ oculis, & dicunt, qui melius me nouerunt hęc esse perfectiorem quam quæ oculis corporeis videtur, quæ dicunt infimam esse & talem in qua dæmonium nos illudere potest. Sed hoc tunc capere non poteram, vnde oculis corporeis videre desiderabam, licet in eo Dominus postea fauere mihi voluerit, ne meus confessorius dicere posset, quod forsitan errassem, nam & ego post talem visionẽ cogitabam si forsitan in videndo oculis corporeis aberrassem, & sensi aliqualem pœnam ex eo quod meo Confessorio retulerim, cogitando quod forsitan

forſitan errare potuerim, hinc ipſū acceſſi & ipſi eadē retuli. Rogabat tum me ſi ita ſeſe res haberet, vel ſi forſitan ipſum voluiſſe illudere. Dixi veritatem, & quod meo iudicio mentita non eſſem, ſed quod neque vnquam talem illudendi habuiſſem intentionem, & nunquam vnquam pro alio dixiſſem, licet maxima quæque totius mundi lucrari potuiſſem, & hoc bene ſciuit, vnde me quietam reddere ſtudit. Dominus poſtea hanc mihi gratiam præſtitit, hanc veritatem declarando: nam licet multis annis per imaginationem voluiſſem eiufmodi figurare pulchritudinem nunquam potuiſſem, quia omnia ſuperat, quæ imaginari poſſunt: etiam in albedine & ſplendore. Splendor enim talis non eſt, qui lumen oculorum noſtrorum obſcuſcat: ſed eſt inſuſus, & albedo ſuauiſ, quæ maximam viſui noſtro præſtat delectationem, & eſt lux iſta in tantum differens, vt ſplendor ſolis potius in comparatione claritatis & lucis quæ oculis noſtris corporeis repræſentatur, luce carere videatur, vt nollet vnquam oculos aperire, & eſt in modum aquæ, quæ fluit ſupra cryſtallum in qua ſol reuerberat, in comparationem aquæ turbidæ, & nubiſe per terram deſluentis. Non hoc dico quod ſolem repræſentat, vel quod lux illa ſit in modū iſtius ſolis: ſed videtur naturalis lux eſſe, ſolis vero artificialis, eſt lux quæ noctem non habet, ſed cum ſemper ſit lux, à nullo perturbatur: & talis eſt, vt ſit quicumque velit ita intelligentiæ capax non poterit vnquam imaginari

ginari quomodo sit : & Deus tam cito homini illam proponit, vt neque ictus oculi citius fieri possit, quàm cum Dominus vult, vt illam videamus, etiamsi nos non velimus, sed neque tunc resistere possumus.

Nunc verò cuperem referre modū quo Dominus demonstratur per eiusmodi visiones. Nō dico me velle declarare in quo modo hæc lux tam excellens possit in interiori sensu reponi, vt videatur ibi esse, est enim materia pro doctissimis, nec voluit mihi Dñs hanc notitiã dare cognoscendi quomodo, nã licet multi mihi hoc declarare voluerint capere non potui, sed dicam q̄ vidi per experientiam, quomodo Dominus facit. Sua Reuerentia melius dicet quam ego, & declarabit quicquid hic erit obscuritatis, si non sciuerò dicere. Videbatur quidem mihi in aliquibus, quæ videbam esse imaginem quandam, sed multo aliter, quia secundum claritatem in qua ipsi complacuit seipsum mihi demonstrare erat ipse Christus. Aliquoties confusè videbatur esse imago, non vt retractus, qui hic sunt, licet sint perfectissimi, quales quam plurimos vidi, & est extra propositum cogitare quod vnum cum alio habeat similitudinem, quia nunquam retractus erit tam artificiosè depictus, vt est homo naturaliter viuus, quin appareat retractus rem esse mortuam. Sed hoc relinquamus & secundum literalem sensum ad propositum loquamur; & dico nullam dari comparisonem quæ iusta esse possit, sed tanta est differentia, quanta

quanta est inter rem viuam & depictam, non minus nec magis, quia si illa est imago, est imago viua, non homo mortuus, sed Christus viuus, & facit vt cognoscamus, quod Deus sit & homo, non vt erat in sepulchro, sed eo modo vt exiuit quando resurrexit, & quandoque tanta cum maiestate, vt nō sit qui dubitare possit, quin ipse sit verus Dominus, maximè circa finem communionis, cum sciamus eum ibi esse, vt nostra nos docet fides catholica, repræsentedo quod ipse sit Dominus istius habitationis, ita vt videatur anima in Christo consumi. O Domine Iesu, si quis bene posset declarare maiestatem illam quam tunc tu ipse demonstras: & quàm bene ibidem tunc videatur quod sis Dominus totius mundi & cœli etiam si infiniti essent quos tu creare potes. Cognoscit anima secundum maiestatem qua te repræsentedas nihil esse cuius non es Dominus. Hic videtur quàm parua sit Diaboli potestas in comparatione tuæ Maiestatis & potestatis: & quomodo qui tibi inferunt etiam possint infernum totum conculcare. Hic cognoscitur ratio quare dæmones timuerint quando ad limbum descendisti, & quomodo desiderauerint infernum millies profundiorum quo maiestatem tuam fugere potuissent, vnde video ô Domine quod demonstrare volueris, quid sacratissima tua humanitas possit diuinitati vnita: hæc omnia hic repræsentedatur, & quid erit in die iudicij vbi clare videbitur tanti Regis Maiestas, & in peccatores tanta seueritas?

Q 5

Hic

Hic tunc inuenitur vera humilitas, quæ in anima relinquatur, quando suam miseriam considerat, quàm non potest non cognoscere. Hic est vera confusio, veraque peccatoris pœnitentia: ita vt videndo etiam ostendat amoris signa, vt omninò amore langueat. Dico quod hæc visio tantam habeat vim, quando Dominus vult animæ aliquam suæ maiestatis & magnitudinis partem ostendere, vt teneam pro impossibili, si alioqui Dominus supernaturaliter adiuuare nõ vellet, vt quis illam sustinere posset: & in tantum remanet illa maiestas animæ impressa, vt impossibile sit eam posse tradere obliuioni: nisi quando Deus vult, vt anima patiatur aliquam ariditatem vel solitudinem magnam & mentis hebetudinem de qua postea dicemus: quia etiã tunc videtur, vt etiam ipsius Dei vix memores simus. Remanet anima quasi alia esset, semper absorpta: & videtur de nouo acquirere verum Dei amorem in multo maiori gradu, vt mihi videtur: licet visio præcedens sicut dixi, quæ repræsented Deum sine imagine sit excellentior, nihilominus vt in memoria continuatur secundum nostræ debilitatis conformitatem, quo nostra cogitatio occupata teneatur, magnum est si diuina præsentia remanet repræsentedata, & sic simul veniunt hi duo modi visionum: nam oculis animæ semper videtur excellentia, pulchritudo & gloria sanctissimæ humanitatis, & in alio modo, nobis demõstratur quàm sit Deus omnipotens, & qualiter Deus est, & quod omnia potest,

test,

test, omnibus mandat, omnia gubernat, & omnia suo amore replet. Est hæc visio in precio habenda, & est sine periculo meo iudicio, quia ab effectu cognoscitur, & nullam hic habet dæmonium potentiam.

Videtur quod ter vel quater dæmonium se ipsum mihi voluerit repræsentare, eo modo vt Dominus in falsa repræsentatione, assumendo formam carnis, sed se in gloria non potest assimilare, quam secum habet quando est Deus, fingit repræsentationes, vt annihilat veras visiones quas anima vidit, verum ex illis perturbatur, resistit, male afficitur & inquietatur, ita quod deuotionem perdat & gustum quem prius habuerat, & sine oratione remanet. Hoc mihi in principio ter aut quater accidit, sed est tanta differentia, vt etiam illi, qui non peruenerunt adhuc vsque ad orationem quietis, credo quod ex effectu facile discernere poterunt, & est res ita manifesta, vt si anima decipi alioqui nolit, mihi videtur quod dæmonium illam decipere non possit, si alioqui cum humilitate & simplicitate procedit. Qui habuit veram Dei visionem, statim quasi sentit, quia licet cum delectatione & gustu incipiat, anima nihilominus eam à se repellit, & meo quidem iudicio gustus debet esse diuersus, & non demonstrat amorem purum & castum, vnde breui temporis spacio cognoscitur quis sit. itaque vbi est experientia, dæmonium damnum facere non poterit.